

Уляна Кравченко.

Наш Архієрей.

Життя Його?

О, як великий зміст!..
Під тягарем — аж рветься ямб
і гнететься рим...

До Величі —
не надається дитирамб...

В душі моїй — як візія свята —
являється в одно — фрагмент з життя:
З низів землі — монах-аскет —
звертає хід — в країну звізд —
аж там —

куди щезає суета сует —
де розцвітає цвіт Вершин:

Містична розжа!

Де кожний чин —

це — Служба Божа!

Там — де любов —
кладе — на вірі спертий — фундамент —
під єдності святої храм...

Там — перед Вишним —
зеднав і долю Він свою
з важкою долею Народу свого...

Сузір'я вічності хилилось перед Ним...

І бачу знов:

Вершник і Церкви Князъ,
озарений бажанням неземним —
бере до рук керму — провід —
паломництва в Єрусалим...

Для нас убогих і підданих —
вертає світ — днів довго жданіх
і блиск надій на ясне завтра
і тихне туга за колишним...

І бачу знов —

— момент з життя —
із днів — коли нам світ погас —
коли шаліла заверюха —

коли вампир —
нів нашу кров —
коли народ —
слугою був у рідній хаті...
Я бачу Він — Пастир —
не покидає Стада —
благословить... молитвою скріпляє нас...
скріпляє духа...

Гей, синутку необнятий...
Я бачу похід царських рот...
Тернистий шлях —
в Сузdalський монастир...
Ta Він — Князь-Митрополит —
Він вищий від погроз-обид —
від муки...

Молитва в нього на устах —
з благословенням руки...
Він молиться за нас...
Молитва — це ж принос великий...
покріплення сосуд...
душам дає трію.іф і перемогу...

I не ликує ад —
московська грязь...
Паде царят...
Вертає князь
між рідний люд...
I бачу знов —
Його життя:
це та всеобіймаюча любов...
Все ті святі вогні палають...
Пастирський кожній лист —
I не лячний нам бурі свист —
Пастир показує дорогу —
до ясних звізд...

I бачу знов —
всеобіймаюча любов —
i над мистецтвом держить працопр...

Життя Його?
Який великий зміст!..
Сузір'я вічності скилилось перед Ним.

I гнеметься рим...

*Жертовнінесені дафунки княжі...
Діла Його — тривким письмом —
записані у книзі наших дій —
виковані в браніті...
Я чую як лунає хор —
народ ввесь голосом — мов криця дзвону —
спиває Церкви Князеві —
ритмічну Антифону...*

Уляна Кравченко.

Надії Свято.

Надії Свято... Біла казка
та ніч свята... та ніч Різдва...
Сіяє зірка золота...
„Новая Радість!“

Знов і знов
в душі і віра і любов —
в душі до всіх — до всего ласка...

На липовий поріг стаю
і піснею Її вітаю,
ту нашу зірку золоту!

Благословенна будь нам зоре,
ти нам несеш цілющий лік
на смуток наш... на наше горе...
Благословенна будь —
ти нам показуєш ту путь —

де наша ціль — мета...

Ти нас — хоч раз — хоч раз у рік —
єднаєш, зіронько, в одно!

I знов беру просфору в руки —
I побажання у душі
Тим — що із нашої Сімі:
— Хай сумніву минуть Вас муки!

Одна нам Зірка Золота!
І спрага Волі в нас одна!
Безсильний ворог проти злукі!
Поєднані — поборем зло!...

